

Kedves Olvasó!

„Mindennek meg van a maga ideje” – mondja a bibliai bölcsesség.

Én most érzem, hogy eljött az ideje fiatal, értő kezekbe átadni a Papíripari Kutatóintézet Kft. vezetését.

Szép, kemény 12 év van mögöttünk a privatizáció óta.

Kiváló szakértő munkatársi gárdájának és a kutatás- fejlesztésben elkötelezett tulajdonosainak köszönhetően a – nem kifejezetten piacosítható – cellulóz- és papíripari kutatási- szolgáltatási tevékenység bizonyította életképességét a piaccgazdaság viszonyai között. Az intézet azon kevés ipari kutatóintézet közé tartozik, mely talpon maradt az elmúlt évtizedben.

A helyzet most sem könnyebb, mint 1990-ben. A folytatás és megújítás emberpróbáló feladata vár Károlyiné Szabó Piroskára, aki szeptember elsejétől a Papíripari Kutatóintézet ügyvezető igazgatója.

Megköszönve együttműködésüket és barátságukat, sok sikert, kitartást, jó munkát kíván, és az Önök figyelmébe és jóindulatába ajánlja az intézetet és Piroskát

Polyánszky Éva

Károlyiné Szabó Piroska

1961-ben születtem egy kis szabolcsi faluban. Szüleim a vasutasi, illetve hivatalnokai munka mellett földművelésből éltek. Minket is munkára neveltek, amit most nagyon helyesnek tartok, de gyerekkoromban néha más-képp gondoltam, különösen amikor nyáron hajnalban kellett kelni a kukoricakapáláshoz. Az olvasást és tanulást jobban szerettem.

Az egyik neves nyíregyházi gimnáziumban érettségiztem, osztályfőnököm biztatására külföldre jelentkeztem továbbtanulni. A kötelező orosz tanulásból adódott helyszíneként a Szovjetunió, az akkor indított szakok közül pedig a cellulóz- és papírgyártást választottam.

Őcsém erdész mérnöknek tanult Sopronban, viccesen azt szoktuk mondani, hogy ő megtermeli a fát, én pedig cellulózt, majd papírt gyártok belőle. Ez sajnos ma nem igaz, mert Magyarországon már csak szalmából készül cellulóz.

Egyetemem éveim alatt voltam gyakorlaton egy kis régi, és egy épülő új nagy belorusz papírgyárban, valamint Dunaújvárosban, dolgoztam papírgépi segítőként, és laboránsként.

Első igazi munkahelyem a Papíripari Kutatóintézet volt, ahol kutatási segédmunkatársként először a magyar papírgyárak technológiai folyamataival és berendezéseivel ismerkedtem, mindenütt eltöltve egy-két hetet. Ezután

kutatási feladatokat kaptam, melyek a lombosfa- cellulózok alkalmazásával, a papírhulladékok újrahasonosításával, és a papírgyári vízrendszerek zárásával voltak kapcsolatosak. Néhány évi kutatómunka után a Papíripari Vállalat ifjúsági szervezetének titkárává választottak. E funkciómban még jobban megismertem az egyes papírgyárakat és az ottani kollégákat. Most a szakmai rendezvényeken örömmel látom, hogy közülük sokan még mindig a papíriparban dolgoznak, akárcsak én. Hiszen a hat éves gyermekgondozási szabadság után ismét a Kutatóintézetbe kerültem, mint „újrakezdő”. Ekkorra már három szép (és jóeszű) gyerekünk volt férjemmel, aki a Csepeli Papírgyár járműjavító részlegében dolgozik, melyet időközben privatizáltak. Ez történt a Kutatóintézettel is, így amikor 1994-ben elkezdtem dolgozni műszaki titkárként, jó néhány dolog más volt már, például a nemzetközi együttműködés Nyugat-Európára irányult, amihez jól jött az angol tudásom, és az időközben megszerzett közgazdasági másoddiplomám.

Ahogy a gyerekeim cseperedtek, egyre több olyan munkába is be tudtam kapcsolódni, ami külföldi tárgyalásokon való részvétellel, konferenciákon való előadásokkal járt. Több időm lett a kikapcsolódásra is – német tanfolyamra, tornaórákra jártam, teljesítmény-túrákon, hosszútávú futásokon veszek részt. Tavaly lefutottam életem első maratonját.

Mindéz kitartást igényel, és fokozza is azt. Szükségem is lesz kitartásra, és energiáim egy részének átcsoportosítására ahhoz, hogy megbirkózzak azzal a kihívással, amit az ügyvezető igazgatói megbízatás jelent.

Vízi E. Szilveszter akadémikust választotta a Magyar Tudományos Akadémia új elnövévé a tudós testület 170. közgyűlése

Vízi E. Szilveszter 1996 óta az alelnöki tiszteletet töltötte be a Magyar Tudományos Akadémián.

Az MTA három alelnöki tisztét

- A matematika és természettudományok területéről **Keviczky László**,

- az élettudományok területéről **Hámori József**,

- a társadalomtudományok területéről pedig **Marosi Ernő** akadémikus tölti be.

A közgyűlés újráválasztotta **Króó Norbertet**, az MTA főtitkárárt és **Meskö**

Attila főtitkár-helyettest is.

Az új elnök beszédében hangsúlyozta: egy gazdaságilag és politikailag változó közegben az Akadémiának a folytonosságot és az állandóságot kell képviselnie, amelynek lényege a minőségen alapuló, a társadalmi tudatot is formáló szakmai és morális értékrend felmutatása, a tudomány fejlődésének támogatása. Kitért továbbá arra is, hogy a jövőben még az eddiginél is jobban szeretnék bevonnai a világ különböző részein élő magyar tudósokat az itthoni tudományos munkába.